

Trans-Silvanus Intézet • Trans-Silvanus Institute

RO 400344
Str. Mărginașă Nr. 42
Cluj-Napoca / Kolozsvár
România

Mob: 0752-246814
Email: trans_silvanus@yahoo.com
transsilvanus@gmail.com
Web: www.transsilvanus.ro

Banki adatok: Asociația Pro Christo et Ecclesia – Pr. TSI
Cod fiscal: 18502964 - Raiffeisen Bank Tg. Mureș
RON – Cod IBAN: RO29 RZBR 0000 0600 1058 4608
EUR – Cod IBAN: RO93 RZBR 0000 0600 1058 4620
Cod BIC/SWIFT: RZBRROBU

HÍRLEVÉL 2009. ŐSZ

Főtiszteletű Csúry István püspök úr megnyitó áhítatot tart a TSI konferencián

Bevezető gondolatok

Mostanság a Tíz parancsolat foglalkoztat. Megkérdi a bölcs rabbít az egyik tanítványa: úgy van megírva, hogy a tíz ige kihirdetése után a nép egyöntetűen válaszolt Istennek: „Megtesszük és hallgatunk rá”. Miért nem így szóltak: „Én megteszem és hallgatok rá”, egyen-egyenként, hiszen mindenki csak a maga nevében beszélhet. A bölcs rabbi így válaszolt: olyan ez, fiam, mint amikor egy nagy csapat ember egy forró nyári napon a börtönben szomjazik, mire hirtelen jön valaki és megkérdezi, nem akarnak-e inni? Akkor mindenki azt feleli: dehogynem akarunk inni. Hiszen mindenki tudja mindenkiről, hogy mennyire szomjas. Mindenki így epekedett a Sinai hegy lábánál a tíz ige után, mindenki érezte az összes többi ember szomját, és mikor Isten kérdezte őket mindenki többes számban kiáltott: Mi!

Mi kell a tíz parancsolat megőrzéséhez? Szomjúság és közösség, pontosabban olyan Krisztust követők közössége, akik majd megtikkadnak a vágtyól, hogy Istent szolgálhassák. Akkor vagyunk élő közösségben egymással, ha mindenki mindenkiről tudja, hogy milyen szomjas, hogy mennyire rá van utalva arra a csodálatos kegyelemre, amit Jézus kereszthalála szerzett meg nekünk. Különös, hogy az első parancsolat múlt időbe teszi a szabadulást, jelen időbe az Isten velünk lételét és jövő időbe az intést: Ne legyenek idegen isteneid énelőttem. A hit a múlthoz kötődik, a szeretet a jelenhez és a remény a jövőhöz. Hit által tudom elfogadni, hogy a megváltásom és a szabadulásom és a bűneim bocsánata már megtörtént ott a golgotai kereszten éppen úgy mint az izraeliták arra alapozták hitüket, hogy az Egyiptomból való szabadulás már megtörtént. Aki hitben elfogadta ezt a már elvégzett megváltást, az nem tudja nem szeretni a jelenben az ő Istenét, mint egyetlen Urát, hisz szabadulását Őneki köszönheti. („Senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szentlélek által” 1Kor 12, 3). Ha egyszer megszabadított a múltban; és a jelenben Ő, az Úr lett az én Istenem, akkor miért kell engem még inteni, hogy a jövőben sem legyenek más idegen isteneim Őelőtte? Azért, mert a remény törekeny és mulandó marad intés nélkül, és mert csak a megszabadított ember veszi komolyan az intést, és annak veszélyét, hogy az egy Istent felcserélheti idegen istennel. Akinek az Úr lett az egyetlen Istene, az ha el is csábul más istenek után, nem tud annyira eltévelyedni, hogy azok az istenek ne maradnának továbbra is *idegen* istenek számára. Hisz az Úr Jézus a

szabadító, az egyetlen, aki *közel* van a bűn nyomorúságában vergődő emberhez, minden más bálvány számára idegen és mostoha marad az emberi szív szomjúsága. Azért is van szükség az intésre, hogy ne-hogy azt gondoljuk a „bűn Egyiptomból” való kiszabadulás még nem garancia arra, hogy az ember bűn-re hajló szíve vissza ne hajoljon Egyiptom felé. A hívő ember nem ura sem a maga lelkének de még annak sem, hogy magát a kegyelemben megtartsa, ezért ajánlkozik az Úr: „te nem vagy elég erős ehhez, de én az Úr vagyok, a te Istened, és ha szüntelen engem hívsz segítségül elviszlek az ígéret földjéig, mert ehhez nem elég a te erőd de elég néked az én kegyelmem”.

Induljunk neki mi is az új akadémiai évnek az első parancsolattal az elvégzett szabadulást *hitben* meg-ragadva, az egy Urat *szeretettel* követve, és az idegen istenektől féltő intését biztos *reménységgel* meg-ragadva.

Ezen gondolatok jegyében adunk hálát mi is az eltelt két akadémiai év áldásaiért.

[Horváth Levente](#)

Visszatekintő

Balogh Tünde, intézetünk harmadéves diákja rövid beszámolót írt a **magyarórdi egy hetes képzés szemináriumról**:

Minden nyáron megrendezésre kerül a TSI tábor Magyarórdon. Idén július 22-28 között zajlott az egyhetes képzés.

Az órend szinte ugyanolyan, mint bármelyik hétvégi szemináriumon, csak itt koráb-ban kelünk és később fekszünk. Ahhoz, hogy a reggel 7 órától kezdődő imaórán frissek lehessünk, jobb ha előtte egy negyedórás tornaórán veszünk részt. Amúgy semmi nem kötelező, hanem kiváltság. Ezt tapasztaltuk, amikor minden hajnalban egy imaláncban könyörögtünk és tusakodtunk a szolgálati helyeinkért, az ébredésért, Izrael helyreállít-tatásáért, felelősségünkért, vezetetésért, egységért, a misszióért. Ez az imalánc nem ért véget a táborral, otthon folytatódik.

Reggeli után áhítat következett, amelyet minden reggel más-más diák tartott, ezt pedig egy csoport-terápiás bemelegítő kör követett. Itt egyéni problémákat hozhattunk be, melyre a csoport többi tagja reagált bátorítva és együtt érezve.

Minden nap más-más előadó érkezett, hogy a tananyagot átadja nekünk élvezetes, sok-szor interaktív előadásmódban. Hallgattunk addiktológiát, spiritualitást, etikát, ó- és új-szövetséget, keresztyén közösségfejlesztést, missziológiát, illetve latin-amerikai misszió-történetet.

Két alkalommal a terápiás otthon lakóival közös bibliaórát tartottunk, amelyek mindig különlegesek és felemelőek.

De a tábor nem csak a szigorú órarendről és előadásokról szólt, hanem az együtt étkezések örömeiről is, amelyekről az aranyos szakács nénik és finoman elkészített és tálalt ételeik gondoskodtak. Volt esti filmnézés, séták és beszélgetések, de akadt olyan is, aki a szabadidejét tanulásra használta vagy alvásra, már amennyire nyugodtan lehet aludni az ózdi kastély állandó lakóitól, a denevérektől.

Szóval, igazán adott volt minden feltétel ahhoz, hogy igazi közösséggé formálódjunk, s reméljük missziói munkásokká is.

Október 17-én a III. Erdélyi Világmissziós Konferenciával megkezdődött az új tanév. Előadásokat tartott *Simon van Dijk*, menekültek között szolgáló holland misszionárius, és *Ferenczi Enikő* a Református Missziói Központ zsinati hivatalának munkatársa, valamint a menekült-missziós projekt budapesti koordinátora. Holland meghívottunk előadásainak címe:

- Gyakoroljátok a vendégszeretetet
- Keresztény élet a közel-keleten
- Menekült misszió Hollandiában

Ferenczi Enikő (képünkön) a budapesti menekült misszióról számolt be. Az előadásokon 34 diák mellett 5 érdeklődő is részt vett.

Október 18-án, vasárnap, a Tóközi református templomban folytatódott *Ferenczi Enikő* előadása. Istentisztelet után az intézet diákjai egy Hollandiából érkezett muzulmán lánnyal beszélgethettek. *Asmay* (képünkön) szívesen válaszolt a diákok kérdéseire, akik saját kultúrájáról és Istennel való kapcsolatáról kérdezték.

November 7-én, szombaton, a Koinónia Házban képzés-szemináriumot tartottunk mindhárom évfolyamunk számára. Dogmatika, Újszövetség, spiritualitás, lelkipozás és missziótörténet előadásokat tartottak: *Papp György*, *Lészai Lehel*, *Fekete Márton*, *Simon Levente* és *Foka van de Beek*.

November 8-án, vasárnap, *Lészai Lehel*, *Balogh Csaba* és *Horváth Levente* Újszövetség, Ószövetség és missziótörténeti előadást tartottak. Igét hirdetett: *Balogh Csaba* lelkipásztor.

November 20-21-én opcionális tantárgyak bevezetésére került sor. Választható tantárgy lett az angol, héber és görög nyelvek, világkereszténység és posztmodern világkép, valamint zene, kézművesség, design.

November 27-28-án a CE Szövetség, Genézium Társaság, az RMDSZ, a Trans-Silvanus Intézet, valamint a holland Államismereti Református Párt (Staadkundig Gereformeerde Partij) közös szervezésében sor került a „Mi lesz az embertársal? – Mit tesz a hátrányos helyzetűekért a politikum és az egyház?” című konferenciára, amely diákjaink számára opcionális lehetőséget jelentett.

December 5-6-án megtartottuk Egyházunk szeretet-szolgálatának múltja és jelene: erőforrásaink és esélyeink címmel a IV. Erdélyi Világmissziós Konferenciánkat a **nagyvárad CE Házban**. Meghívott előadónk: dr. **Kovács Ábrahám**, a Debreceni református Hittudományi Egyetem dogmatika tanszékének adjunktusa, **Czibere Károly** (képünkön), a Magyar Református Szeretetszolgálati Iroda vezetője és **Dani László lelkipásztor**, a Magyarországi Diakóniai Misszió koordinátora. Nagy örömünkre szolgált, hogy az 50 résztvevő előtt a Királyhágó-melléki Egyházkerület frissen megválasztott püspöke, főtiszteletű **Csúry István** tartotta a bevezető áhítatot a Róma 7:24 alapján.

Hírek

- Nagy öröm számunkra az új tanévben, az első évfolyamra jelentkezett 15 új diák.
- III. éves diákjaink számára ez évtől szakosodási lehetőséget biztosítunk lelki-gondozás, kül- és bel-misszió, társkapcsolati- és házasság gondozás valamint addiktológia területén.
- Előadásaink állandó színhelye a kolozsvári Koinónia Ház. Az ettől eltérő helyszíneket hírlevelünkben kiemeljük.
- A március 14-ei Hálaadó Napra meghívjuk mindazokat, akik a TSI-t támogatták akár imádsággal, akár adományaikkal, vagy éppen önkéntes munkával.
- A legutóbbi elképzelés szerint jövő ősztől beindítunk egy úgynevezett 0. évet, amelyen intenzív angol nyelvet és opcionális tárgyakat tanítunk. Így 2010 ősztől a 3 év alatt csak a kötelező tárgyra marad hely és idő, aki nem jártas még az angolban, akár párhuzamosan is elvégezheti a 0. évet.

Hálaadás

Hálát adunk, hogy egyházunk püspöke és felső vezetése is érdeklődést mutatott a misszióra és szeretetszolgálatra való laikus-képzésünk ügye iránt.

Hálát adunk Istennek az újonnan beiratkozott diákjainkért, tanáraink munkájáért, lelkesedéséért, önkénteseink odaadó segítségéért.

Hálát adunk Varga Csilláért és Fóris Katiért, akik önkéntesként dolgoznak velünk.

Imakérések

Imádkozunk intézetünk hivatalos elismeréséért, és azért, hogy az egyetemmel kapcsolatos terveink Isten elgondolásai szerint alakuljanak

Imádkozunk azért, hogy jövőtől beindíthassuk a BP-TSI közös képzés projektje keretében az addiktológiai tanfolyamokat és konferenciákat, hogy a Nyugaton működő addiktológiai oktatást a Trans-Silvanus égisze alatt az itteni egyetemi rendszerben is meghonosítsuk.

Kérjük Istent, hogy küldjön önkéntes munkásokat, akik segítenek intézetünk jó működésében.